

то, и корделката, която като коприняна не бѣше добъръ проводникъ, той тури една клапа. Въ тѣзи клапа електричеството щѣше да са набере и щеше да са покаже своето присѣствие съ испущанъето на искрици. Като приготи по тозъ начинъ своя наредъ, Франклинъ въ едно бурно време отиде на полето. Синъ му който държеше хвѣрчилото съ единъ копринянъ каналъ испусна го у въздуха. Бащата стоеше малко на раздалечъ и гледаше какво ще стане. Нѣколко време той не забѣлѣжаваше нищо и зе да мисли че са е измамилъ. Но ето изведнѣжъ врѣвчицата натѣгна и клапата са напълня. Това значеше че електричеството са е поевило. Франклинъ са хвѣрли изведнѣжъ къмъ хвѣрчилото, посочи палеца си на клапата, извади искра и усѣти таквъзъ едно растърсване което насмалко го убиваше. Между това той усѣща единъ вѣсторгъ. Неговото предположенъе са обраща въ истина положителна. Той доказа фактично че електричеството и свѣткавицата сѣ сѣщитѣ нѣща.

Тѣзи дѣрзостна повѣрка, туй безсмъртно откритие, които поставихъ Франклина на лично мѣсто въ науката, са извърши презъ Юния 1752 година. Другитѣ Франклинови открития по електричеството са отнасятъ къмъ 1747 г. Тогазъ той бѣ обеснилъ електрическото испразнянъе на лейденската стѣкланица като казваше че различнитѣ електричества, които са намѣрватъ въ двѣтъ части на стѣкленицата, понеже биватъ едното по-много, другото помало силно, то тѣ идватъ въ равновѣсие. Но